

“Els museus no han de ser llocs sacralitzats”

José Miguel Cortés dirigeix l'Espai d'Art Contemporani de Castelló, un projecte ambiciós i dinàmic centrat en les polèmiques que genera l'art actual. El principal objectiu de Cortés és consolidar una línia pròpia i diferenciada d'altres museus.

Professor de Teoria de l'Art a la Facultat de Belles Arts de València i autor de nombrosos llibres i estudis sobre crítica d'art, José Miguel Cortés és director de l'Espai d'Art Contemporani de Castelló (EACC) des de la seua inauguració el juny del 1999. Amb un projecte expositiu ambiciós i polèmic centrat en l'actualitat de l'avantguarda artística, Cortés intenta consolidar l'EACC com un dels referents fonamentals de la vida cultural al País Valencià i com un dels espais artístics més dinàmics del circuit artístic nacional. En la seua breu trajectòria, l'Espai d'Art Contemporani de Castelló ja ha demostrat que té una identitat clarament diferenciada concretada en l'exposició de l'obra d'artistes innovadors dins del panorama internacional i contribuir a la difusió de les tendències estètiques i els debats més candents de l'art actual.

—Després de deu mesos en funcionament, creu que l'Espai d'Art Contemporani de Castelló ha tingut una bona acollida per part del públic castellanenc?

—La valoració, sens dubte, és molt positiva. Els mitjans de comunicació han contribuït a difondre el nostre projecte i la gent de la ciutat visita les exposicions de l'EACC. Fins ara, l'EACC ha estat visitat per més de vint mil persones. En tot cas, l'Espai d'Art Contemporani de Castelló necessitarà com a mínim dos anys per a consolidar-se plenament com a referent de la vida cultural de Castelló i per a guanyar prestigi dins el panorama artístic nacional. Per tal d'aconseguir un major compromís de la ciutat amb l'EACC, hem volgut potenciar l'aspecte pedagògic amb les visites de col·legis, instituts i els centres d'Arts i Oficis. També les activitats paral·leles com les conferències i els concerts són importants perquè generen una dinàmica cultural nova per a la ciutat.

—Quin és el públic de l'EACC?

—Tenim un públic heterogeni. Evidentment, el públic més fidel i que ens visita més sovint està constituït per joves interessats per temes com els còmics, el vídeo, els moviments alternatius o les qüestions socials.

—Per què l'Espai d'art no és exactament un museu?

—Un museu es defineix per revisar un determinat període històric —o donar-ne compte— que pot ser el barroc, l'art del segle XIX o els moviments de les avant-

RAFA GIL

“L'Espai d'Art Contemporani necessitarà com a mínim dos anys per a consolidar-se plenament com a referent de la vida cultural de Castelló.”

guardes artístiques. Aquesta no és la nostra intenció. L'objectiu fonamental de l'EACC és polsar l'actualitat de l'art i recollir tota mena de propostes artístiques. És un risc perquè és més fàcil cometre equivocacions. No tenim perspectiva històrica però tampoc no volem tenir-la.

—Fins ara les exposicions de l'Espai s'han caracteritzat per la seua aproximació a qüestions d'actualitat com la violència, la cultura juvenil o el feminisme. Per què escollíreu aquesta línia?

—És evident que l'EACC no pot competir amb els grans museus com el Reina Sofia, l'IVAM o el Guggenheim, que tenen majors pressupostos, instal·lacions més àmplies i un prestigi i una història consolidada. A més, ens trobem amb un gran nombre d'espais d'art contemporani i una oferta molt variada. El nostre plantejament és consolidar una línia pròpia i diferenciada. L'EACC vol ser portaveu de les qüestions més candents de la cultura contemporània que es reflecteixen en l'art actual. Mantindrem aquesta línia perquè constitueix la nostra singularitat.

—L'IVAM preveu incloure en la seua programació anual una quota d'artistes valencians. Pensa fer el mateix?

—L'EACC és una conseqüència del panorama artístic valencià i per això no pot funcionar al marge de l'activitat dels artistes valencians actuals. Jo mateix,

com a professor universitari i crític, també forme part de la comunitat artística del nostre país. En tot cas, un centre d'art contemporani com el nostre no pot caure en actituds provincianes i pensar que el nostre art és millor pel fet exclusiu de ser valencià. La procedència o la nacionalitat d'un artista mai determina la qualitat de la seua obra. L'exposició de Carles Santos, amb la qual inaugurarem l'EACC, demostra el nostre compromís amb l'art valencià d'avantguarda i amb una projecció internacional. Carles Santos, com a artista multidisciplinari que no oblidava les seues arrels mediterrànies, reflecteix perfectament el que l'EACC vol ser: un centre arrelat en un país però també obert al món. Des de l'any passat, l'EACC inclou dins dels seus cinc projectes anuals l'exposició "Contemporània", que revisa les propostes més interessants de la cultura visual a la província de Castelló.

—Les pressions polítiques tenen incidència en la vostra programació?

—El disseny de la programació del museu és una responsabilitat exclusiva del director i del seu equip, però naturalment ha de ser aprovada pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana. Des del principi hem treballat amb completa llibertat. Si ens equivoquem, la responsabilitat sempre serà meua.

—Quins artistes li agradaria poder exposar a l'Espai d'Art Contemporani de Castelló?

Descomptes als subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de dilluns a divendres al

93 309 70 04

PROMETEATRE

Teatre Principal

RENT

El musical que trenca amb tot el que està establert

25% de descompte de dimecres a diumenge. Barcelona.

Teatre Borràs

El sopar dels idiotes

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Romea

La vida es sueño

de Calderón de la Barca

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Condal

La jaula de las locas

amb 'La extraña pareja' (Paco Morán i Joan Pera)

25% de descompte de dimecres a diumenge. Barcelona.

RAFA GIL

—Les limitacions pressupostàries sempre són un obstacle per a poder desenvolupar una programació ambiciosa o exposar l'obra d'artistes consolidats. En tot cas, l'EACC ha organitzat la primera gran exposició de Jeff Wall al nostre país, una de les figures més importants del panorama artístic internacional.

—*Què pensa de l'actual discussió sobre la concepció del museu com a espectacle i no com a lloc de reflexió?*

—No hem de limitar la cultura als museus. Tampoc pense que el museu haja de ser un lloc silenciós i sacralitzat, com un cementeri. La cultura és una manifestació de la vida i es reflecteix en l'art però també en la moda, la música, el *fanzine* o els grafitis dels carrers. Estic a favor de la reflexió i en contra de l'espectacle, però també crec en la cultura com un concepte viu, dinàmic, contradictori i que va més enllà dels museus.

—*Quines són les pròximes exposicions de l'EACC?*

—Quan finalitze l'exposició "Zona F", en què hem volgut plantejar una discussió sobre la influència de les teories feministes en l'art, l'EACC organitzarà la mostra "Contra l'arquitectura", una reflexió sobre l'impacte de l'arquitectura en les relacions socials i el teixit urbà. I per a l'estiu hem programat una exposició sobre la multiculturalitat en què volem reivindicar el mestissatge cultural.

"La cultura és una manifestació de la vida i es reflecteix en l'art, però també en la moda, la música, el 'fanzine' o els grafitis dels carrers. Estic a favor de la reflexió, en contra de l'espectacle, però també crec en la cultura com un concepte viu, dinàmic, contradictori i que va més enllà dels museus mateixos."

Lluc Soler

EL FUTURO VIENE EN TREN

EL MEDIO DE COMUNICACIÓN DEL NUEVO MILENIO.